

РЕШЕНИЕ

№ 8371

гр. София, 23.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 03.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **8725** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област К., общ. Б. дол, [населено място] село, п.к. 2635, представлявано от изпълнителния директор Е. И. Х. срещу Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) в частта му по точка I, 1, с която се определя за периода 01.07.2019 г.–30.06.2020 г. прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да закупува електрическа енергия.

В жалбата са излага, че решението в оспорваната му част е постановено при противоречие с материалноправни разпоредби, съществено нарушение на административнопроизводствени правила и несъответствие с целта на закона. С обжалвания акт жалбоподателят бил изключен от производителите, от които общественият доставчик да закупува електрическа енергия за регулаторния период 01.07.2019 г.–30.06.2020 г. Изключването на централата на жалбоподателя от регулирания електроенергиен пазар било в явно противоречие на принципа за съразмерност и принципа за равенство, така и на специалните регулаторни принципи по ЗЕ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез адв.Д., поддържа

жалбата и моли решението в обжалваната му част да бъде отменено като незаконосъобразно, ведно със законните последици от това. Претендира разноски.

В съдебно заседание, ответникът се представлява от юрисконсулти М. и Р., които молят жалбата да се остави без уважение като неоснователна и недоказана. Аргументират, че обжалваният акт е постановен от компетентен орган при упражняване на неговата оперативна самостоятелност. При упражняване на правомощието си КЕВР не е задължена да определя разполагаемост на всички производители, а само на тези отговарящи на условието по чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ и при спазване на принципите по чл. 24, ал. 2 от ЗЕ. Представителите на КЕВР претендират юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. в частта му по точка I, 1 КЕВР на основание чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ определя за периода 01.07.2019 г. – 30.06.2020г. прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да закупува електрическа енергия. Количествата разполагаемост за производство на електрическа енергия са определени в МВтч в табличен вид, разпределени по производители, сред които не е включен жалбоподателят [фирма], който е страна в административното производство по издаването на решението.

По силата на чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗЕ на регулиране от КЕВР подлежат цените, по които производителите в рамките на определената им от Комисията разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ продават електрическа енергия на обществения доставчик. Със Заповед № З-Е-93 от 17.05.2019 г. на председателя на КЕВР е назначена работна група, която е извършила анализ на данните, съдържащи се в подадените от енергийните дружества заявления и постъпилите допълнителни писма. Резултатите от извършения анализ са отразени в доклад с вх. № Е-Дк-292 от 21.05.2019 г. на дирекция „Електроенергетика“ и „Правна“, който е приет от КЕВР с решение по протокол № 84 от 27.05.2019 г., т. 3. В изпълнение на разпоредбата на чл. 47 от Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (Обн. ДВ. бр.25 от 24 Март 2017г., НРЦЕЕ) е проведено открито заседание на 04.06.2019 г. На основание чл. 48 от НРЦЕЕ Комисията с решение по протокол № 96 от 05.06.2019 г., т. 2 е приела проект на решение в сектор „Електроенергетика“, който е подложен на 07.06.2019 г. на обществено обсъждане по реда на чл. 14 от ЗЕ. На 01.07.2019 г. е публикувано Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. на интернет страницата на КЕВР.

Във връзка с проведените открито заседание и обществено обсъждане от енергийните дружества са постъпили становища и възражения, както следва: с вх. № Е-13-01-32 от 04.06.2019 г. и вх. № Е-13-01-36 от 14.06.2019 г. от [фирма] (НЕК ЕАД), с вх. № Е-13-41-54 от 04.06.2019 г. от [фирма] (ЕСО ЕАД), с вх. № Е-13-62-66 от 04.06.2019 г. и вх. № Е-13-62-66 от 14.06.2019 г. от [фирма], с вх. № Е-13-47-30 от 04.06.2019 г. и вх. № Е-13-47-35 от 11.06.2019 г. от [фирма], с вх. № Е-13-262-55 от 04.06.2019 г. от [фирма], с вх. № Е-13-49-13 от 04.06.2019 г. от [фирма], с вх. № Е-13-273-42 от 04.06.2019 г. от [фирма], с вх. № Е-13-46-35 от 04.06.2019 г. от [фирма], с вх. № Е-14-24-7 от 04.06.2019 г. и вх. № Е-14-24-9 от 11.06.2019 г. от [фирма], с вх. №

Е-13-12-6 от 03.06.2019 г. и вх. № Е-13-12-6 от 20.06.2019 г. от [фирма], с вх. № Е-14-33-10 от 04.06.2019г. и вх. № Е-14-33-5 от 17.06.2019г., от [фирма], които Комисията е разгледала и обсъдила в мотивите на Решение №Ц-19 от 01.07.2019г.

С цитираните писмени възражения от 04.06.2019 г. и от 17.06.2019 г. [фирма] възразява срещу ценообразуващите елементи, приети от Комисията относно цената на електрическата енергия на жалбоподателя и срещу констатацията в доклада на дирекция „Електроенергетика“ и „Правна“, в който е прието, че цената на електрическата енергия на централата на жалбоподателя е с 14,60 % по-висока от прогнозната пазарна цена за регулаторния период 01.07.2019 г – 30.06.2020 г. Жалбоподателят възразява, че средната покупна цена на обществения доставчик за електрическа енергия в регулаторния период е в размер на 143,98 лв./МВтч, което е значително над определената от Комисията прогнозна цена за периода.

С цитираните писма от 04.06.2019 г. и от 14.06.2019 г. общественият доставчик [фирма] възразява, че на [фирма] и [фирма] е определена прогнозна пазарна цена в размер на 98,08 лева, докато определената прогнозна пазарна цена за регулаторния период е 89,00 лева. Обръща внимание, че спрямо [фирма] и [фирма] ще се прилага прогнозната цена от 89,00 лева, докато тези производители също като [фирма] и [фирма] са с първичен енергиен източник въглища, с което според обществения доставчик се нарушава принципът на равнопоставеност на производителите. [фирма] възразява, че определените с доклада от КЕВР прогнозни помесечни количества могат до доведат до неизпълнение на разпоредения на електроенергийния системен оператор за предоставяне на допълнителни услуги, тъй като не е предвидена достатъчна остатъчна разполагаемост на производителите за допълнителни услуги съгласно императивното изискване на чл. 105, ал. 6 от ЗЕ. [фирма] сочи също, че определеното от КЕВР в доклада количество електрическа енергия за покриване на потреблението на клиентите на крайните снабдители на регулиран пазар не съответства на реалното потребление от предходните регулаторни период и тенденцията за увеличаване на потреблението, като за предходните три периода отклонението между прогноза и реално потребление варира от 11-17 %.

По преписката е постъпило становище с вх. № Е-13-41-57 от 10.06.2019 г. от [фирма], с което възразява, че определените от КЕВР помесечни количества електрическа енергия за нуждите на обществения доставчик не съответстват на резервите, които следва да се предоставят на [фирма] за обезпечаване на сигурността на електроенергийната система на основание чл. 105, ал. 6 ЗЕ. [фирма] посочва, че само кондензационните централи – [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] – са технически способни да предоставят резерв за допълнителни услуги, който следва да е пропорционално разпределен. Електроенергийният системен оператор предупреждава, че ще приложи разпоредбата на чл. 112, ал. 1 от ЗЕ, дори производителите да не спазят изискването на чл. 105, ал. 6 от ЗЕ.

По делото е допусната по задачи на жалбоподателя и приета комплексна съдебна технико-икономическа експертизи (КСТИЕ) на вещите лица - В. К. и В. П., заключението по която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено. Ответната страна КЕВР в открито съдебно заседание, оспорва използваната методология при изготвянето на заключението.

Съгласно заключението определената от КЕВР прогнозна пазарна цена за базов товар от 89,00 лв./МВтч е по-ниска от среднопретеглената цена за изтъргувани количества на Българската независима енергийна борса (БНЕБ) за периода юни – септември 2019

г., които са в размери 95-98 лв./МВтч или с отклонение от 9,1 %. Определената от КЕВР прогнозна пазарна цена е по-ниска и от среднопретеглените цени на Румънската борса, на която борса се позовава КЕВР в мотивите на оспорваното решение. Съгласно заключението нивата на Румънската борса (О.) достигат 120 лв./МВтч за периода юли – октомври 2019 г. или с отклонение от 25 % от прогнозната цена, определена от КЕВР в размер на 89,00 лв./МВтч. При изслушване на заключението представителите на ответника представят справки извлечения от Румънската борса и въз основа на тях вещото лице констатира, че среднопретеглената цена на форуърдните сделки до юни 2019 г. е около 107 лв./МВтч, тоест отново в отклонение със завишение спрямо определената от КЕВР прогнозна пазарна цена. Заключението констатира, че определената от КЕВР прогнозна структура на електроенергийния пазар предвижда 38,72 % електроенергия на регулиран пазар и 61,28 % електроенергия на свободен пазар. За да определи разполагаемостта на жалбоподателя на регулиран пазар вещите лица прилагат този процент като съотношение между регулиран пазар и общото количество електрическа енергия за разполагаемост, както и методиката за определяне на разполагаемостта за производство на електрическа енергия, приета от ДКЕВР с решение по протокол № 31/09.03.2009 г. Като приложат този процент спрямо нетната разполагаемост за електрическа енергия на [фирма], приета от КЕВР в размер на 1 838 000 МВтч (на стр. 39 от Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г.), вещите лица изчисляват разполагаемост на жалбоподателя в размер на 38,72 %, а именно на 711 645 МВтч за регулиран пазар. В хода на делото са приети и приложени административната преписка, ведно с доказателствата по нея, както и доказателствата, представени към жалбата и представени от ответника в открито съдебно заседание.

Въз основа на установената по делото фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване и контрол за законосъобразност административен акт, в законоустановения преклузивен срок. Безсрочно отказа да бъде определена индивидуална квота за разполагаемост на регулирания пазар, пряко засяга правната сфера на жалбоподателя.

Разгледана по същество, е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорваното решение в частта му по точка I., 1 е издадено от материално компетентен административен орган в съответствие с правомощието на КЕВР, установено в чл. 21, ал. 1, т. 21 ЗЕ. Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, поради което не е налице основание за отмяната му по чл.168, ал.1, вр. с чл.146, т.1 АПК.

Оспорваното решение в частта му по точка I.,1 е издадено в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК. Изложени са фактическите и правни основания за издаване на акта, като са налице подробни мотивите към същото, включително е налице и подробен доклад на работната група, поради което не е налице основание за отмяната му по чл. 146, т. 2 от АПК.

От приложените към представената по делото административна преписка се установява спазване на процедурата. Видно от представените протоколи става ясно, че са проведени, както открито заседание за обсъждане на доклада на работната група, така и обществено обсъждане при спазване на разпоредбата на чл. 14 ЗЕ.

Съдът разглежда и релевираните от жалбоподателя в жалбата основания за оспорване по чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК. За целта съдът следва да изследва и прецени приложимите материалноправни разпоредби и регламентирани с тях принципи и методи за регулиране в ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и дали административният орган е изяснил фактите и обстоятелства от значение за случаи, за да ги подведе под приложимата правна норма.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 21, изр. 1 от ЗЕ КЕВР определя прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да закупува електрическа енергия. Законоустановената цел е да се гарантира осигуряване с електрическа енергия на крайните снабдители за снабдяване по регулирани цени на обекти на битови и небитови крайни потребители – аргумент изрично от чл. 93а, ал. 2 от ЗЕ. Разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ е изменяна и допълвана няколко пъти (изм. - ДВ, бр. 59 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 38 от 2018 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2019 г.), като с изменение и допълнение от ДВ, бр. 38 от 2018 г. се регламентира, че КЕВР не определя разполагаемост на производители, чиято регулирана цена надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период. За да направи преценка за спазване на изискването на разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ, КЕВР следва да разгледа и анализира заявленията на производителите, след което да утвърди разполагаемост и цени на електрическата енергия само на дружествата, които изпълняват условието по чл. 21, ал. 1, т. 21, изр. 2 от ЗЕ. Съгласно чл. 23, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗЕ, при упражняване на своите регулаторни правомощия КЕВР следва да развива конкурентни и добре функциониращи регионални пазари, да предотвратява и не допуска ограничаване или нарушаване на конкуренцията и да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. С чл. 24, ал. 1, т. 1 от същия закон е регламентирано при изпълнение на правомощието по чл. 21, ал. 1, т. 21 Комисията да прилага критериите по-ниска цена, сезонност и покриване на върхови товари.

В КЕВР са постъпили заявления за утвърждаване на цени на електрическата енергия от следните производители: заявление с вх. № Е-14-24-6 от 02.04.2019 г. от [фирма], заявление вх. № Е-13- 12-5 от 29.03.2019 г. от [фирма], заявление с вх. № Е-14-33-5 от 01.04.2019 г. от [фирма] и заявление с вх. №Е-13-01-22 от 29.03.2019г. от [фирма] относно водноелектрическите централи (ВЕЦ), собственост на [фирма]. При утвърждаване на цените на енергийните предприятия, получили лицензия за дейността производство на електрическа енергия, какъвто е жалбоподателя, установено по делото с приложена към жалбата лицензия № Л-094-01/21.02.2001 г., продължена с решение № И2-Л-094 от 19.12.2014 г. и решение № И3-Л-094 от 30.10.2018 г., КЕВР прилага метод за регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ с регулаторен период не по-кратък от една година. При прилагането на този метод за ценово регулиране Комисията по аргумент от чл. 3, ал. 2, т. 1 от НРЦЕЕ извършва регулаторен преглед по свое решение или по заявление на енергийното предприятие при съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите приходи.

По смисъла на §1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на НРЦЕЕ „регулаторен преглед“ означава дейност, при която КЕВР извършва анализ и оценка на отчетната информация за базисната година и прогнозната информация за следващ ценови/регулаторен период, предоставена от енергийните предприятия. В резултат на регулаторния преглед, при прилагане на метода „норма на възвръщаемост на

капитала”, КЕВР утвърждава прогнозните необходими приходи и цените на енергийните предприятия, включително икономически обосноваването на разходи и възвръщаемост на капитала. С оглед на това, че определяната по чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ на производителите разполагаемост за производство на електрическа енергия е обвързана с цените, по които общественият доставчик продава електрическа енергия на крайните снабдители, както и с цените, по които крайните снабдители продават електрическа енергия на крайни клиенти, регулаторният период, за който се определя разполагаемостта съответства на ценовия период на тези цени – 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г.

За да извърши преценка относно спазване на условието на чл. 21, ал. 1, т. 21, изр. 2 от ЗЕ, КЕВР от една страна трябва да определи размера на прогнозна пазарна цена за регулаторния период, а от друга страна да разгледа и определи размера на цените на производителите съгласно заявеното от тях и да сравни тези две величини. Следователно органът действа в условията на обвързана компетентност – когато установи, че цената на производителя надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период, КЕВР е задължена да откаже утвърждаването на разполагаемост и да не го включи за производство на регулиран пазар, а когато установи, че цената на производителя не надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период, КЕВР е задължена да утвърди разполагаемост на производителя за производство на регулирания пазар.

Съгласно чл. 37а. от НРЦЕЕ Комисията определя прогнозна пазарна цена за базов товар за всеки регулаторен или ценови период въз основа на анализ на форуърдните сделки за този период на националната и регионалните борси. В мотивите на оспорвания акт КЕВР се е позовала на данни от Българската независима енергийна борса и регионалните борси – румънска и унгарска борса за изследване и спазване на изискването на чл. 37а от НРЦЕЕ. Комисията е констатирала постигнати среднопретеглени цени на Българската независима енергийна борса в размер на 93-97 лв./МВтч и цени от 58-59 евро/МВтч на унгарските фючърси като регионална борса. Органът приема, че увеличаването на цените се дължи на икономическия ръст в Европейския съюз, водещ до повишено търсене на електрическа енергия и високите цени на емисионни квоти като ценообразуващ елемент на електрическата енергия от централи с въглища. Въпреки наблюдавания ръст на цените на електрическа енергия на европейските борси, включително на българската борса, Комисията позовавайки се на целесъобразност прилага консервативен подход по понижение на цените и определя прогнозна цена в размер на 89,00 лв./МВтч под установените постигнати среднопретеглени цени на борсите. Приетата по делото КСТИЕ е изследвала борсовите цени, като констатира, включително при изследване на данни и справки, представени от КЕВР, че към юни 2019 г. – тоест преди приемане на административния акт, нивата на борсовите цени са около 107 лв./МВтч, а към октомври 2019 г. вече достигат до 120 лв./МВтч. Следователно към момента на постановяване на акта се установява от публично достъпните борсови данни тенденцията за покачване, отчетена от самата Комисията в мотивите на акта ѝ. Към началото на регулаторния период пазарната цена е прогнозна, но предвидима и следва да

бъде определена в съответствие тенденцията за покачване съгласно публично достъпните борсови данни, а не в противоречие с тях. Като е определила прогнозна пазарна цена в размер на 89,00 лв./МВтч под установените постигнати среднопретеглени цени на борсите, КЕВР е нарушил изискването на чл. 35 АПК и специалната разпоредба на чл. 37а от НРЦЕ.

Неизясняването на фактите и обстоятелствата от значение за случая е нарушение на чл.35 АПК, което съгласно Тълкувателно решение №2 от 22.04.2004 г. по т.д.№4/2002 г. на ОСС на ВАС винаги е съществено нарушение на административно-производствените правила. Неспазването на изискването на чл.35 АПК води до пороци на административния акт, които не могат да бъдат отстранени в хода на съдебното производство и налагат връщане на преписката за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, каквото задължение е вменено на административния орган. Допуснатото нарушение на административнопроизводствените правила е особено съществено, тъй като в изпълнение на регулаторната функция по чл.21, ал.1, т.21 от ЗЕ, КЕВР е предпоставила преценката си за сравнение между формираните от нея цени на производителите и прогнозната цена, като предпоставка за допускане на производителите на регулирания електроенергиен пазар. Нещо повече, изследваните от КСТИЕ борсови данни за периода след постановяване на акта потвърждават, че прогнозната цена не е определена в съответствие с фактите и обстоятелствата от значение за случая, тъй като постигнатите цени на пазара са значително над прогнозираната от КЕВР цена и в съответствие с отчетената тенденция за повишаването им. Следователно изводът на КЕВР, че цената на жалбоподателя [фирма] е с отклонение в размер, надхвърлящ с повече от 10 на сто от прогнозираната пазарна цена за регулаторния период, е постановен в нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Приетата по делото КСТИЕ също опровергава извода на КЕВР, като в заключението по задача 3 на таблицата на стр. 17 констатира, че отклонението на определената от КЕВР цена на жалбоподателя е с 5,38 на сто от среднопретеглени цени на румънската борса. В тази част заключението не е оспорено от ответна страна. При разглеждане на преписката Комисията следва да спазва специалната разпоредба на чл. 37а от НРЦЕЕ, която не е съблюдала при постановяване на административния акт и която следва да спазва при новото разглеждане на преписката.

При упражняването на правомощието си Комисията следва да се води както от специалните регулаторни принципи по Закона за енергетиката, така и от общите принципи на административния процес като принципа за съразмерност, прогласен в чл. 6 АПК и принципа за равенство по чл. 8 АПК. Изключването на жалбоподателя и разпределянето на количества в полза на друг производител без мотиви относно производствените характеристики на централите и отражението на определените количества върху регулирания пазар по никакъв начин не може да се определи като справедлив и равнопоставен подход, съответстващ на принципите на АПК и на специалния ЗЕ (така и практиката на ВАС – решение № 12456/16.11.2016 г. по адм. д. № 255/2016 г. на ВАС, IV отд.). В тази връзка основателни се явяват възраженията, направени от обществения доставчик [фирма] и

електроенергийния системен оператор [фирма] в хода на административното производство. Както посочва електроенергийният системен оператор в писмо вх. № Е-13-41-57 от 10.06.2019 г. следва да се спазва принципът на пропорционално разпределение според разполагаемите мощности на кондензационните централи – [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Възраженията на обществения доставчик и електроенергийния системен оператор са основателни и са свързани с обезпечаване на сигурността на електроенергийната система – и двете дружества обосновават, че определените помесечни количества не са достатъчни за покриване на нуждите за снабдяване с електрическа енергия и нуждите за допълнителни услуги и резерв. Вместо обаче Комисията при спазване на условието на чл. 21, ал. 1. т. 21 от ЗЕ, което както се установи по-горе е компрометирано от нарушение на изискването на чл. 35 АПК, да определи разполагаемост на жалбоподателя, за да осигури необходимата електроенергия на регулиран пазар, тя немотивирано изключва жалбоподателя от регулиран пазар. Безспорно твърдението на ответника за установена от закона оперативна самостоятелност при определянето на разполагаемостта, не може да ограничи действието на горепосочените принципи залегнали в ЗЕ и АПК.

По преписката е представена заповед № Е-РД-16-412/14.06.2019 г. на министъра на енергетиката, която не е предмет на настоящето производство. Заповедта не е относима към регулаторното правомощие за определяне на разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ, което Комисията упражнява като независим специализиран държавен орган в областта на енергетиката и не представлява съгласие или мнение на орган, с което КЕВР да е длъжна да се съобрази по смисъла на чл. 53 АПК, доколкото в специален закон не е предвидено изискването да са даде такова съгласие или мнение на министъра. Следва да се отбележи, че предоставянето на количество на [фирма] при условие, че същият производител е с цена, надхвърлящ с повече от 52 на сто от прогнозираната пазарна цена за регулаторния период съгласно мотивите на акта (таблица на стр. 41 от Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г.) или с повече от 12 на сто съгласно заключението на КСТИЕ (таблица на стр. 17 от заключението) е в явно противоречие както с разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ, така и с принципите на чл. 23, т. 2- 6 от ЗЕ. Отделно от изложеното, видно от стр.32-33 от оспореното решение Комисията изрично посочва, че [фирма] очаква получаване на компресация от [фирма] размер на 36636 хил.лв. във връзка с процесната Заповед на МЕ, поради което увеличението на цената се извършва едва с 4,90 лв./МВтч, а в следствие ответника твърди, че причината за това [фирма] да не отговаря на изискванията на чл.21, ал.1, т.21 от ЗЕ е Заповедта на МЕ, без да споменава очакваната компенсация от НЕК ЕАД. По този начин е създадено конкурентно предимство за [фирма], чиито разходи са остойностени по формираната от КЕВР цена от 135,30 лв./МВтч, която се явява по-висока от цената, формирана от КЕВР за [фирма] от 126,45 лв./МВтч. Това поражда сериозни съмнения за нарушаване на чл. 107 и чл. 108 ДФЕС, както и на чл. 23, т. 3 от ЗЕ – да се предотвратява и не допуска ограничаване или нарушаване конкуренцията на енергийния пазар. От събраните в хода на делото доказателства се установява, че общата нетна разполагаемост на жалбоподателя е в размер на 1 830 000 МВтч, определена

от КЕВР при формиране на цената за електрическата енергия на стр. 39 от мотивите на акта. Съответно при прилагане на пропорционален процент за участие в регулирания пазар КСТИЕ е изчислила разполагаемостта на жалбоподателя в размер на 711 645 Мвтч. Пропорционалният процент е изчислен от вещите лица по КСТИЕ при прилагане на методиката за определяне на разполагаемостта за производство на електрическа енергия, приета от ДКЕВР с решение по протокол № 31/09.03.2009 г. По делото не е установено, а и не са насочени такива твърдения от страна на ответника методиката да е отменена. Съдът не намира методиката да е в противоречие със ЗЕ и на основание § 16, ал. 2 от ПЗР към ЗИДЗЕ (Обн. ДВ, бр. 59 от 2013 г.) е приложима. Подходът по методиката, приложен от вещите лица при изчисляване на процентна квота за участие е в съответствие с принципа за съразмерност и принципа за равенство, така и със специалните регулаторни принципи по чл. 23 от ЗЕ. По делото по безспорен начин е установена общата разполагаемост на жалбоподателя и каква би била разполагаемостта му на регулирания пазар.

Не се установява оспорваното решение да е издадено при несъответствие с целта на закона. Законоустановената цел за обезпечаване на количества електрическа енергия за нуждите на обществен доставчик на регулиран пазар, а оттам на крайните снабдители за снабдяване по регулирани цени на обекти на битови и небитови крайни потребители е постигната с акта, но при нарушение на материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила.

Предвид изложеното решението в оспорената му част е незаконосъобразно поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон и следва да бъде отменено на основание чл.146, т. 3 и т.4 от АПК, а преписката да се изпрати на административния орган за ново разглеждане, при което да бъдат съобразени дадените в това решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на правния спор, въз основа на направено искане и представени доказателства за реалност на разноските и списък, на основание чл. 143 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени съдебно-деловодни разноски за настоящото производство, които възлизат в общ размер на 3 238 лева, в т.ч. държавна такса и депозити за вещи лица.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 17 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област К., общ. Б. дол, [населено място] село, п.к. 2635, представлявано от изпълнителния директор Е. И. Х. срещу Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта му по точка I, 1.

ВРЪЩА административната преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от влизане на решението в сила, при спазване на дадените в мотивите на решението

указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийни и водно регулиране да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област К., общ. Б. дол, [населено място] село, п.к. 2635, представлявано от изпълнителния директор Е. И. Х. разноски в размер на 3 238 (три хиляди двеста тридесет и осем) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: